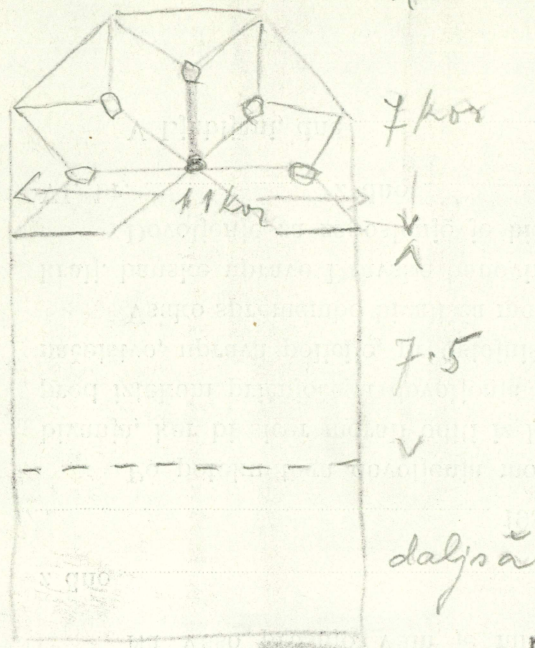

Zunaj razločni dve dobi. Vzh. večji del je po tipu enoten, ima podzidek s kamnitim vencem. Vse ogle skrbno sestavljene iz klesanih klad in podstrešni venec izpodrezan z močnim žlebom. Prednji del z baročnim lesenim nadstrešnim stolpičkom je novejši. Zakristija je prizidana.

Na oglenih kamnih prezbiterijska zunanja kamnoseški znak.

Juž. stran. portal polkrožno završem, profiliran z žlebom, spodaj piramidast odtok in prehod k pravokotni podlagi.

V notranjščini pri isti širini nekako na sredi potegnjen čez prostor slavalok, širokega odprtega polkrožnega tipa z obojestranskim posnetkom in iz zvezdastega sistema izveden rebrast obok v prezbiteriju, slonečim pribl. 1m od tal na geom. preprostin konzolah. Ena ima primitivno

masko, druga nekaj cof.

Dve okni (vzh. in jugovzh.) sta po obliki gotski, vendar brez krogovičja. Na stenah sledovi slikarije pod beležem. Vidi se del pritlične zavese, sledovi barve tudi na oboku.

Ladja, ki je bila pozneje podaljšana, ima raven deskast strop, preprosto v novejši dobi patroniran. Zadnji del je brez patrona.

Za vel. oltarjem v okviru slika sv. Jurija, zelo razgibana (zmaj, konj in vihrajoči plašč), preprosto a posrečeno delo iz sr. 18. stol.

Prezbiterij novogotski in še baročno vplivano poslikan z napisom: Ponovleno s prostovoljnih složkov župnije pod cerkve oskerbnikom Martin Puchingant: Horvath Pinxit Farlwarth 1855 (53?)

Na prednji strani slavaloka preprosta slika zadnje večerje iz l. 1853. Vel. oltar les, rezbarija. Arhitektura in nekaj figur iz k. 17. stol.

Tabernakelj in dva str. kipa iz konca 18.stol.
Kanonske table z grebljicami z odličnim tiskom z napisom Drvck und Verlag von J.B.Jeretin in Cilli iz zač. ali 1.pol.19.stol.
Juž.stra n. oltar ima l.1860(prenovljen).Zelo bogato rezljan s kipi in slikami sv. Roka in sv.Rozalije.
Sev. oltar sv. Družine zač.18.stol. Letn.1860(prenovljen) Slika Boga očeta, svedrasti stebri, krila iz akanta, slabo preslikano, zanemarjeno.
Juž.stran. oltar ob steni nekako isto kot sv. Družene. Podpis: Altari sv. Roka i sv. Jožefa ponovljeni sasti božji u letu 1860 sv. Neže pa 1863 skos največu skerb i trud Jos. Krušiča i Ant.Potočnika oskerbnikov podružene cerkve sv. Sebastjana. J.Bizjak.
Na sev. strani oltarja sv. Antona, nekako istočasen, a mnogo bogatejši po svedrastih stebrih. A je x obupen v sedanji barvi.
Dober baročen steklen lesteneč.

Stele, CXVII, 10.9.1946, str. 63-65.

Pre biterij c. ima rebrasti obok in je tristrano zaključen, v zaključnih stranicah ima ozka polkrožno zaključena okna. Tudi slavolok je polkrožen. Šadja, ~~kixjxhixlxpxreziññaxixxstarejšexxixñe~~ sestoji iz starejšega, širšega in novejšega, temu prizidanega, ožjega dela in ima lesen strop. C. ima lesen Dachreiter podoben stolpiču.
V c. ~~na~~ je 5 oltarjev: gl.oltar sv. Sebastjana iz 18.stol. in 4 ostali iz 17.stol.: bo slavoloku na desni sv. Jožefa, na levi sv. Roka. V ladji na desni sv. Neže, na levi Sv. Antona pušč.
Cerkev ima v lasti kelih iz l.1563 in Ablassbreve ddto 30 Januar 1720 od papeža Klementa IX.
Pod cesrjem Jožefom II je bila c. proglašena kot nepotrebna in so jo zato zaprli.L.1810 je morala c. odstopiti zlato od svojih dveh kelihov.
Ozka, polkrožna okna v prezbiteriju spominjajo na romaniko.Njen patron sv.

Boštjan, patron zoper kuge, postavlja domnevo, da je bila cerkev postavljena ob priliki kuge. To potrjuje tudi pripovedka razširjena tu med ljudstvom, da je bila c. zgrajena l.1414 ob priliki prenehanja te bolezni. Mnogo pa je sem prišlo romarjev prositi pomoči ob priliki kuge v Zetalah l.1646 in l.1680. Tu so ustanovila bratovščino sv. Boštjana, ki je bila do 1x konca 18.stol. zelo razširjena.

Nadalje krožita še dve zgodbici med ljudstvom:

1. v času, še pod rimskim gospodstvom, ko so bili kristjani preganjani, je stala na hribu Resenik c. sv. Boštjana, katero so po končanem preganjanju prestavili v dolino.
2. ko so Turki l.1532 vdrli v Zetale, so svoje konje sprali v c.sv. Boštjana.

Ign.Grožen: Das Dekanat Rohitsch, l.1889, str.340-342.